

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Ľuboša Szigetiho, v právnej veci navrhovateľa: **D. D. V.**, vietnamskej štátnej príslušnosti a národnosti, *zastúpeného JUDr. J. P., advokátom*, proti odporcovi: **MV SR, MÚ**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 15. októbra 2007, ČAS: MU-2121/PO-Ž/2007, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18. marca 2008, č. k. 5 Sz 115/2007-29, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18. marca 2008, č.k. 5 Sz 115/2007-29 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu ČAS: MU-2121/PO-Ž/2007 zo dňa 15. októbra 2007, ktorým odporca podľa ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a) a § 20 ods. 4 a 2 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o azyle“) zamietol žiadosť navrhovateľa o udelenie azylu na území Slovenskej republiky ako neopodstatnenú a vyslovil, že u navrhovateľa neexistuje prekážka administratívneho vyhostenia do Vietnamu podľa § 58 zákona o pobyte cudzincov. Krajský súd účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa v správnom konaní, ktoré predchádzalo súdnemu preskúmvaciemu konaniu nezistil zákonné dôvody pre udelenie azylu na území Slovenskej republiky navrhovateľovi. Podľa jeho názoru odporca dostatočne zistil skutkový stav veci, vyporiadal sa so všetkými skutočnosťami uvádzanými navrhovateľom a rozhodol vecne správne. U navrhovateľa neboli preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných, náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine.

Súd prvého stupňa sa stotožnil aj so závermi odporcu týkajúcimi sa administratívneho vyhostenia podľa ustanovenia § 58 zákona o pobyte cudzincov, t.j. že u navrhovateľa neexistuje prekážka jeho administratívneho vyhostenia do Vietnamu. Ide o vyslovenie možnosti vyhostenia a je vecou príslušného správneho orgánu, či k použitiu tohto inštitútu pristúpi.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu v merite veci v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. Namietal, že prvostupňový súd neprihliadol na politickú situáciu v krajine pôvodu navrhovateľa, kde mu hrozí prenasledovanie z dôvodu, že požiadal o politický azyl v inej krajine, a tým nepriamo nesúhlasil s politikou režimu a stal sa nepohodlnou osobou. Súd taktiež náležite nevyhodnotil výrok administratívneho vyhostenia cudzinca do štátu, kde bude ohrozená jeho bezpečnosť. Vietnam určite takouto nebezpečnou krajinou je.

Odporca navrhol vo svojom vyjadrení napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že navrhovateľ pricestoval na územie Slovenskej republiky v októbri 2006 na svoj cestovný pas a vízum. Následne sa nelegálne zamestnal v ázijskom bistre, kde bol kontrolovaný policajnou hliadkou. O udelenie azylu nepožiadaval neodkladne po jeho príchode na Slovensko, ale až potom, čo mal byť Cudzineckou políciou v Trnave administratívne vyhostený. U navrhovateľa neboli zistené dôvody prenasledovania v zmysle dôvodov uvedených v § 8 ods. 1 zákona o azyle.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol na nariadenom pojednávaní, na ktoré sa napriek riadnemu predvolaniu účastníci nedostavili, rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle a subsidiárne v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t.j. v prípade

žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu. V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy SR).

Ustanovenie § 4 ods. 1 zákona o azyle určuje žiadateľovi povinnosť počas vstupného pohovoru poskytnúť pravdivo a úplne všetky požadované údaje na rozhodnutie o udelenie azylu.

Azyl predstavuje medzinárodnoprávnu ochranu osôb, ktoré majú v krajine ich pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo zastávania určitého politického názoru a vzhľadom na tieto obavy sa nemôžu alebo nechcú vrátiť do tohto štátu (§ 8 zákona o azyle, čl. 1 Dohovoru o právnom postavení utečencov z roku 1951 v znení Protokolu z roku 1967). Ide teda o presne vymedzený okruh osôb, ktorým azyl udelený bude. Nejde však o osoby hľadajúce v inej krajine, ako je ich krajina pôvodu, zamestnanie, štúdium, lepšie životné podmienky – tieto otázky sú upravené iným právnym režimom, ktorý sa s režimom azylu nezhoduje. Predmetom azylu a pobytu cudzincov je odlišná skutočnosť: kým v otázke azylu je predmetom ochrana osôb pred prenasledovaním z vyššie uvedených dôvodov, predmetom pobytu cudzincov s cieľom zamestnania, štúdia a podobne je právne vykonávanie konkrétneho zamestnania, resp. absolvovanie štúdia bez toho, aby bola osoba v krajine jeho alebo jej pôvodu prenasledovaná. Pohnútky, resp. dôvody osoby žiadajúcej o udelenie azylu sa úplne líšia (strach o svoj život z dôvodu prenasledovania) od pohnútok hľadania si zamestnania v inej krajine pôvodu (zlepšenie sociálnej alebo ekonomickej situácie jednotlivca alebo rodiny). Tieto pohnútky, ktoré vedú osobu k hľadaniu si zamestnania, nemožno zamieňať s pohnútkami osoby žiadajúcej o udelenie azylu. Sú striktne oddelené, nezhodujú sa.

Zo zisteného skutkového stavu odporcom, ako aj súdom prvého stupňa, vyplýva, že navrhovateľ sa snaží cestou azylu zlegalizovať svoj pobyt na území Slovenskej republiky. Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že z rodnej krajiny vycestoval legálne, na svoj cestovný doklad, letecky cez Thajsko do Viedne. Z Viedne cestoval letecky do Košíc a tu býval u kamaráta. Potom sa presťahoval do Trnavy a pracoval v bistre ako pomocný kuchár. Tu pracoval až do apríla 2007, keď bol kontrolovaný policajnou hliadkou a bol administratívne vyhostený. Potom sa odsťahoval do Bratislavy, kde býval na ubytovni. Príležitostne pracoval ako

robotník, Keďže si bol vedomý toho, že sa nelegálne zdržiaval dlhšiu dobu v Slovenskej republike, na radu svojej priateľky požiadal o azyl.

Navrhovateľ neuviedol žiadne konkrétne problémy v krajine pôvodu, ktoré by mohli navodiť obavu, žeby mohol byť prenasledovaný. Z týchto dôvodov možno preto predpokladať, že ani po návrate do krajiny pôvodu mu žiadne prenasledovanie nehrozí, prípadne nehrozí mu, žeby mal byť mučený alebo podrobený krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky odporca aj súd prvého stupňa riadne zistili skutkový stav veci a po právnej stránke vec správne posúdili. Vychádzali z informácií, ktoré uviedol navrhovateľ v pohovore ako aj z informácií o krajine pôvodu – Vietnam.

V otázke neexistencie prekážok administratívneho vyhostenia sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že u navrhovateľa neboli zistené skutočnosti brániace jeho návratu do krajiny pôvodu v zmysle ustanovenia § 58 zákona o pobyte cudzincov.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd SR napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a 246c O.s.p., keď účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 17. júla 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová